

[Ib Thyregod.]

Der kan utvivlsomt opnås fordele ved gennemførelse af sådanne saneringer i retning af at forøge tempoet for saneringen, ligesom der kan opnås fordele gennem ændring af procedurereglerne. Derimod er jeg stadig af den opfattelse, at man bør bevare ejerlavs-saneringerne bortset fra storsaneringsområdet for på denne måde at bevare det samarbejde, som skal være for at finde en rimelig løsning på hele saneringsproblemet.

Det var saneringslovforslaget. Jeg skal også kort omtale de to andre forslag, som foreligger i forbindelse med saneringsforslaget.

Der sker gennem det ene forslag, om boligtilsynet, en udbygning af boligtilsyn over hele landet, og derigennem skabes der bedre muligheder for boligkommissionerne med den nye sammensætning, ligesom der også gennem ændringerne i byggeoven skabes mulighed for gennemførelse af de såkaldte gårdrydninger. Disse gårdrydninger har længe været efterlyst, og vi fik jo i boligudvalget, da vi i sin tid var på Vesterbro specielt inviteret til at se på disse problemer om gårdrydningerne, et betydeligt indtryk af nødvendigheden af at gennemføre sådanne gårdrydninger. Det vil kunne ske efter de regler, som nu foreslås. Det er en detalje i hele saneringsproblematikken, men en vigtig detalje.

Jeg vil gerne i forbindelse med boligtilsynsloven nævne, at man nu ændrer kriteriet „sundhedsfarlige, brandfarlige boliger“ til „utidssvarende“; det er et spørgsmål, om betegnelsen utidssvarende under alle omstændigheder rammer det helt rigtige, men det kan vi måske se nærmere på i udvalget. Jeg forstår godt, at man på grund af den ændring, som sker i lovens § 21, måske skal anvende et andet udtryk end de sundhedsfarlige og brandfarlige boliger.

Målet må være, som det siges i den skriftlige fremsættelse, en udvidelse af saneringsvirksomheden til at omfatte mindst 3.000-4.000 lejligheder årlig. Dette forudsætter en udvidelse af kvotaen for det rentesikrede byggeri, hvilket vi i venstre er indforstået med, ligesom vi naturligvis også er interesseret i, og stærkt interesseret i, det øgede plejehjemsbyggeri, som ligeledes omtales i fremsættelsen, og som er undervejs, og som

selvfølgelig også vil få betydning med henblik på løsningen af genhusningsproblemet.

På lidt længere sigt må bevillingerne til denne lovgivning og til saneringen sættes i vejret. De hidtil afsatte bevillinger har, som jeg allerede har omtalt, ikke været udnyttet; allerede af den grund er det yderst rimeligt, at man forhøjer bevillingerne med henblik på fremtiden, når mulighederne for gennemførelse af disse saneringer er til stede, så der på denne måde kan komme gang i saneringen.

Imidlertid er det endvidere en forudsætning, at kommunerne gennemfører den byplanlægning, som er nødvendig af hensyn til saneringen. Det er navnlig et problem for København, hvor byplanlægningen er langt tilbage, idet man alene har enkelte byplanvedtægter for specielle områder, men ingen samlet byplan, som man har det i andre byer. Man har alene den såkaldte generalplanskitse, som er vedtaget af borgerrepræsentationen, men en byplan for hele København savnes fortsat, uanset at det spørgsmål har været rejst gang på gang: bl. a. af professor Steen Eiler Rasmussen, hvor vigtigt det er at få gennemført en byplan — og at det er vigtigt, skyldes naturligvis også hensynet til løsningen af saneringsopgaven.

København er både på det byplanmæssige og det byggeovsmæssige område et underudviklet område; det gælder også Københavns byggeov, at den ikke er tilstrækkelig på mange områder i forbindelse med den byfornyelse, som jo skal finde sted samtidig med saneringen, for det er jo ikke nok at rive ned, der skal i forbindelse med genopbygningen også skabes byplaner og bygge muligheder og planlægges med henblik på den udvikling, som skal finde sted efter det tidspunkt. Genhusningen kan selvfølgelig ikke under alle omstændigheder ske i de områder, hvor husene rives ned. Man må regne med, at genhusningen vil komme til at foregå andre steder i Københavns kommune, i et vist omfang på Amager, men også i andre kommuner i kraft af de regler, som gælder herom, og i kraft af den udbygning af kvotaen, som jeg allerede har omtalt.

Det er vigtige problemer; vi behandler i forbindelse med denne lovgivning, og det er vigtige problemer; vi nu skal diskutere under udvalgsbehandlingen. For det er af afgø-